

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.54/2022/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. év szeptember hó 29. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A költségvetési csalás bűntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. év január hó 14. napján kihirdetett 18.B.143/2021/142. számú ítéletét Terhelt15 XV. r. vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a pénzbüntetés első részletének megfizetése a 2022. év november hó 10. napjáig esedékes.

Az ítéltábla végzése ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022. év január hó 14. napján – előkészítő ülésen – kihirdetett 18.B.143/2021/142. számú ítéletében Terhelt15 XV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rb. közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pont], amiért őt – halmazati büntetésül –300 napi tétel pénzbüntetésre, valamint 2 év a gazdasági társaság általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1000 forintban határozta meg, egyben rögzítette, hogy az összesen 300.000 forint pénzbüntetést – meg nem fizetése esetén – szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Az elsőfokú bíróság az ügydöntő határozatában engedélyezte, hogy a pénzbüntetést a vádlott 10 hónap alatt részletekben fizesse meg. Egyhavi részlet összegét 30.000 forintban állapította meg azzal, hogy az egyes részletek minden hónap 10. napjáig esedékesek. Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 84.487 forint megfizetésére kötelezte.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen – amelyet az ügyészség tudomásul vett – a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést, melyet írásban nem indokoltak.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.100/2022/2. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor az ítéleti tényállást a vádlott beismerő vallomására alapítva állapította meg, és a megállapított tényállás alapján a cselekmény minősítése is törvényes. A büntetés kiszabása körében arra hívta fel a figyelmet, hogy a törvényszék helyesen vette számba a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket, és azokat a tényleges súlyuk szerint értékelte. Álláspontja szerint a pénzbüntetés és a foglalkozástól eltiltás kiszabására a büntetési célokkal összhangban, a törvényi előírásoknak megfelelően került sor, az ezekkel kapcsolatos ítéleti rendelkezések enyhítésére nincs ok, továbbá az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[4] A fellebbezések nem alaposak.

[5] A Be. 590. § (3) bekezdése értelmében, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül.

[6] A Be. 583. § (3) bekezdésének a) pontja szerint fellebbezésnek van helye – többek között – kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme és mértéke vagy tartama ellen is. A bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében korlátozott.

[7] A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a fentiek szem előtt tartásával a Be. 598. § (2) bekezdésének II. fordulata értelmében az ügyet tanácsülésein bírálta el, mert a vádlott javára bejelentett fellebbezés kizárólag a korábban már hivatkozott 583. § (3) bekezdés a) pontján alapszik, továbbá nyilvános ülés, illetve tárgyalás kitűzését a perbeli felek egyike sem indítványozta.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletének érdemi felülbírálata során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta. A nyilvános előkészítő ülés jegyzőkönyvéből kétséget kizáróan megállapítható, hogy Terhelt15 XV. r. vádlott a 2021. év november hó 23. napján tartott előkészítő ülésen a bűnösségét a vádirati történeti tényállással egyezően beismerte, részletes vallomást nem tett és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Ilyen előzményeket követően a törvényszék az előkészítő ülésen hozott végzésével a vádlott beismerő nyilatkozatát elfogadta a Be. 504. § (3) bekezdésében írtak alapján. A történeti tényállást a vádlott beismerő nyilatkozatára és az azt alátámasztó okiratokra alapította az elsőfokú bíróság, majd a Be. 565. § (1) bekezdésében rögzítettek szerint az ítéletében hivatkozott is a fenti körülményekre. A bizonyítékok alapján nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét megállapította és a megállapított tényállás alapján a vádlott cselekményének minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[9] Az ítéltábla a büntetés enyhítését célzó fellebbezés kapcsán az alábbi, a büntetés céljára és a büntetés kiszabásának elveire vonatkozó anyagi jogi rendelkezéseket hívja fel.

[10] A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el [Btk. 79. §].

[11] A büntetést a Btk.-ban meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez [Btk. 80. § (1) bekezdés]. A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a vádlott javára szóló enyhítő, illetve a terhére értékelendő súlyosító körülményeket. E körben az ítéltábla kiemeli, hogy az enyhítő körülmények száma jelentős túlsúlyban van, míg a vádlott terhére értékelendő súlyosító körülmény mindössze kettő volt.

[12] A vádlottal szemben alkalmazott szankció nemének és mértékének megválasztása során is helyesen járt el az elsőfokú bíróság. A bűncselekményt haszonszerzési céllal megvalósító vádlottal szemben a büntető anyagi szabályok kötelező rendelkezése [Btk. 50. § (2) bekezdése] szerint került sor pénzbüntetés kiszabására, annak tételszáma igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, míg a napi tételösszeg a vádlott ismert jövedelmi viszonyaihoz [Btk. 50. § (1) és (3) bekezdés]. A pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezések is törvényesek [Btk. 51. § (1) bekezdés].

[13] A törvényszék ugyancsak a jogszabályi előírásoknak megfelelően határozott a részletfizetés engedélyezéséről [Btk. 50. § (4) bekezdés]. Elmulasztott azonban rendelkezni a pénzbüntetés első részlete megfizetésének esedékességéről, ezért azt a másodfokú bíróság – az ítélet jogerőre emelkedéséhez igazodóan - pótolta.

[14] A bűncselekményt a gazdasági társaságban viselt ügyvezetői tisztségének felhasználásával, szándékosan elkövető vádlottat a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja alapján indokolt eltiltani a foglalkozása gyakorlásától, e büntetés tartamának mérséklésére sincs ok.

[15] Helyes és törvényes az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezés is.

[16] A Fővárosi Ítéltábla a fentebb kifejtettek értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét – helyes indokaira tekintettel – Terhelt15 XV. r. vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt pontosítással a Be. 605. § (1) bekezdésének felhívásával helybenhagyta.

[17] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdései zárják ki.

Budapest, 2022. év szeptember hó 29. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Németh Nándor s.k. előadó bíró, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 18.B.143/2021/142. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.54/2022/4. számú végzése folytán 2022. év szeptember hó 29. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. év szeptember hó 29. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke